

PARAULES DE VIDA

Jornades de la Pau, migrants y refugiats (I)

El dia 1 de gener, l'Església celebrarà la Jornada Mundial de la Pau. El proper diumenge celebrarem la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat. Aquest any el papa Francesc, en els dos missatges que ha dirigit a l'Església amb motiu d'aquestes jornades, ens recorda com respondre cristianament als desafiaments que ens plantegen els fenòmens migratoris. El Papa, des de l'inici del seu pontificat, ha manifestat en repetides ocasions, amb gestos (recordem l'inoblidable viatge a l'illa de Lampedusa) i amb paraules, la seua preocupació per la trista situació de tants emigrants que fugen de guerres, de persecucions, de desastres naturals i de la pobresa.

Actualment es calcula que hi han més de 250 milions de migrants en el món. D'ells, 22 milions i mig són refugiats que han tingut que abandonar les seues llars i la seua pàtria fugint de conflictes armats i altres formes de violència organitzada, per salvar la vida. Altres han emigrat buscant una vida millor, perquè en els seus països d'origen no veuen la possibilitat de construir un futur digne i cerquen millors condicions de vida.

Molts ho fan moguts pel desig legítim de reunir-se amb les seves famílies, de trobar millors oportunitats de treball o d'educació, o de fugir de la misèria provocada o empitjorada per la degradació ambiental. En el fons, ens recorda el Papa, totes aquestes persones estan buscant la pau, perquè qui no pot gaudir d'aquests drets, no pot viure en pau.

El papa Francesc reconeixent la complexitat d'aquest fenomen, que donada la situació del món seguirà marcant el nostre futur, afirma que els governants han d'actuar amb prudència, per la responsabilitat concreta que tenen envers les seues comunitats, a les que han de garantir els drets que els corresponen en justícia i assegurar-los un desenvolupament harmònic. I ens invita a no deixar-nos arrossegat per certa retòrica que «exagera els riscos per a la seguretat nacional o el cost de l'acolliment dels qui vénen, menyspreant així la dignitat que se'ls ha de reconèixer a tots, en quant són fills i filles de Déu» (*Missatge de la Jornada Mundial de la Pau*). Quan els polítics fomenten la por, ens recorda el Papa, «en lloc de construir la pau, sembren violència, discrimina-

ció racial i xenofòbia», provocant sentiments de rebuig envers les persones per l'únic fet de pertànyer a una cultura, país o raça diferents del nostre.

Front als qui únicament veuen problemes en els qui han vingut d'altres llocs, el Papa ens exhorta a tenir una mirada contemplativa que neix de la fe cristiana i que ens porta a veure a tots els éssers humans com a part d'una mateixa família; a descobrir que no arriben amb les mans buides; i a valorar també l'esforç i el sacrifici

de tantes persones dels països d'acolliment que, amb iniciatives solidàries, obrin les portes als migrants i refugiats, inclús quan els recursos són escassos. Per això, recorda el Papa, els governants deuen impulsar les polítiques d'acolliment tot lo que ho permeta el bé de la seua comunitat. Aquest és el camí per a la construcció de la pau.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sereu els meus testimonis

«**Q**uan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea, a Samària i fins als extrems de la terra» (Ac 1,8).

Són les darreres paraules de Jesús als apòstols abans de la seva ascensió al cel.

Els apòstols retornaren a Jerusalem i, mentre esperen l'acompliment de la promesa de Jesús, comencen uns dies de recés espiritual, dies de convivència, amb Maria la mare de Jesús, de pregària, d'organització de la comunitat (entre altres decisions elegiren Maties com a substitut de Judes Iscariot, per tal de completar el nombre de dotze) (Ac 1,26).

El dia de la Pentecosta reben l'Esperit Sant promès. Transformats, comencen l'activitat evangelitzadora: donen testimoni de Jesús, mort i resuscitat. Tres mil persones s'uneixen a la comunitat (Ac 2,41).

Dia a dia, el grup creix i sorgeixen necessitats materials que no han de distreure els apòstols de la seva predicació. Per això escullen els diaques: Esteve, Felip i cinc més (Ac 6,6).

Els jueus ultraconservadors i reaccionaris s'aprotinen contra Esteve i l'apedreguen. Comença la persecució contra els creients (Ac 8,1).

Especialment els d'origen grec han de fugir de Jerusalem i, pel camí, prediquen la Bona Nova a Judea, a Samària, a Fenícia i a Síria... Serà a Antioquia on els creients seran anomenats cristians per primera vegada (Ac 11,26).

L'Esperit Sant, misteriosament, va conduint l'Església. Saule, l'instigador de la persecució contra els cristians, es converteix i esdevé un gran apòstol (Ac 9,18). Amb ell, la predicació de l'Evangeli agafa nova embranzida. Es rodeja d'un equip d'esplèndids col·laboradors i porten l'Evangeli ar-

reu de l'imperi romà. Primer les sinagogues i després les àgores de les principals ciutats senten l'anunci de la Bona Nova. Pere i Pau arribaran a Roma. Allí completaran el seu testimoni. Màrtir vol dir testimoni.

La resta dels apòstols, per la seva part, missioners de l'Evangeli, s'escamparen per diversos indrets del món conegut. Segons la tradició, Andreu anà a l'Acaia, Mateu a Etiòpia, Felip a Frígia, Bartomeu a Armènia, Tomàs a l'Índia, Judes Tadeu a Mesopotàmia i Pèrsia...

A la mort dels apòstols sorgeixen noves lloques de testimonis que passaran la torxa de la fe fins als nostres dies. Ara ens toca a nosaltres. Com deia el lema de la passada jornada missionera del Domund: «**Sigues valent. La missió t'espera.**»

PALABRAS DE VIDA

Jornadas de la Paz, migrantes y refugiados (I)

El día 1 de enero la Iglesia celebró la Jornada Mundial de la Paz. El próximo domingo celebraremos la Jornada Mundial del Migrante y del Refugiado. Este año el papa Francisco, en los dos mensajes que ha dirigido a la Iglesia con motivo de estas jornadas, nos recuerda cómo responder cristianamente a los desafíos que nos plantean los fenómenos migratorios. El Papa, desde el comienzo de su pontificado, ha manifestado en repetidas ocasiones, con gestos (recordemos el inolvidable viaje a la isla de Lampedusa) y con palabras, su preocupación por la triste situación de tantos emigrantes que huyen de guerras, de persecuciones, de desastres naturales y de la pobreza.

Actualmente se calcula que hay más de 250 millones de migrantes en el mundo. De ellos, 22 millones y medio son refugiados que han tenido que abandonar sus hogares y su patria huyendo de conflictos armados y otras formas de violencia organizada, para salvar la vida. Otros han emigrado buscando una vida mejor, porque en sus países de origen no ven la posibilidad de construir un futuro digno y buscan mejores condiciones de vida. Muchos lo hacen movidos por el deseo legítimo de reunirse con sus familias, de encontrar mejores oportunidades de trabajo o de educación, o de huir de la miseria provocada o empeorada por la degradación ambiental. En fondo, nos recuerda el Papa, todas estas personas están buscando la paz, porque quien no puede disfrutar de estos derechos, no puede vivir en paz.

El papa Francisco reconociendo la complejidad de este fenómeno, que dada la situación del mundo seguirá marcando nuestro futuro, afirma que los gobernantes han de actuar con prudencia, por la responsabilidad concreta que tienen de cara a sus comunidades, a las que deben garantizar los derechos que les corresponden en justicia y asegurarles un desarrollo armónico. Y nos invita a no dejarnos arrastrar por cierta retórica que «enfatisa los riesgos para la seguridad nacional o el coste de la acogida de los que llegan, despreciando así la dignidad que se les ha de reconocer a todos, en cuanto son hijos e hijas de Dios» (*Mensaje de la Jornada Mundial de la Paz*). Cuando los políticos fomentan el miedo, nos recuerda el Papa, «en lugar de construir la paz, siembran violencia, discriminación racial y xenofobia», provocando sentimientos de rechazo hacia las personas por el único hecho de pertenecer a una cultura, país o raza distintos del nuestro.

Frente a quienes únicamente ven problemas en los que han venido de otros lugares, el Papa nos exhorta a tener una mirada contemplativa que nace de la fe cristiana y que nos lleva a ver a todos los seres humanos como parte de una misma familia; a descubrir que no llegan con las manos vacías; y a valorar también el esfuerzo y el sacrificio de tantas personas de los países de acogida que, con iniciativas solidarias, abren sus puertas a los migrantes y refugiados, incluso cuando los recursos son escasos. Por ello, recuerda el Papa, los gobernantes deben impulsar las políticas de acogida todo cuanto lo permita el bien de su comunidad. Este es el camino para la construcción de la paz.

Con mi bendición y afecto,

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Reunió interdiocesana de Missions de Catalunya

El passat dimecres 15 de novembre, els delegats, treballadors i voluntaris de les delegacions de Missions de Catalunya es van reunir, com ja és habitual cada any, al Seminari interdio-

cesà de Barcelona, presidits pel bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent.

Vàrem parlar i avaluar les diferents campanyes que tenim aquest curs: Domund, Advent, Infància Missionera, Sant Pere apòstol, així com les diferents activitats i realitats que ens trobem en les diferents delegacions amb seu a Catalunya.

Després d'un matí de treball, vam compartir el dinar amb els seminaristes així com també una estona de pregària i tertúlia.

Delegació diocesana de Missions

Confirmacions a la parròquia de Tivissa

El passat 18 de novembre, la nostra parròquia de Tivissa celebrava festivament que sis membres de la nostra comunitat rebien el sagrament de la Confirmació de mans del nostre bisbe Enrique. Va ser una celebra-

ció molt participada i molt viscuda per tots. En acabar la celebració, els joves confirmats obsequiaren al nostre bisbe amb productes del poble i també al catequista que els ha acompanyat durant aquests dos anys de catequesi.

Donem gràcies a Déu per aquest dia joiós i demanem-li no quedar-nos solament amb el record d'aquest dia, sinó viure de forma compromesa tots els dies de l'any.

Mn. Rubén García

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

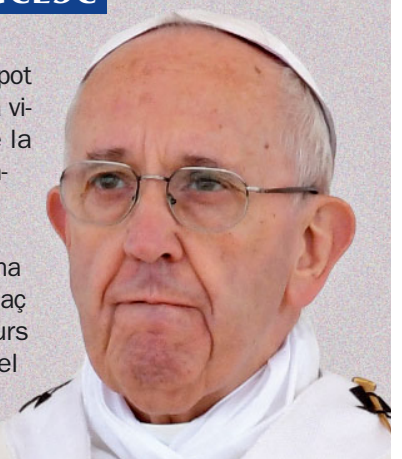

@Pontifex: «La guerra causa sempre greus danys en l'ambient. No maltractem la nostra casa comuna, preservem-la per a les generacions futures» (6 de novembre).

@Pontifex: «Jesús de Natzaret camina amb nosaltres per introduir-nos amb la seva paraula i gestos en el misteri profund de l'amor del Pare» (7 de novembre).

@Pontifex: «Només la fe pot transformar el final de la vida terrenal en l'inici de la vida eterna» (8 de novembre).

@Pontifex: «Difonguem una cultura de la trobada, capaç de fer caure tots els murs que encara divideixen el món!» (10 de novembre).

Càritas instal·la 19 contenidors de recollida de roba usada a poblacions del Bisbat de Tortosa

Els 19 nous contenidors de recollida de roba usada aporten més color a diferents poblacions de les Terres de l'Ebre. La incorporació d'aquests nous contenidors vermells neix de l'acord signat entre **Càritas diocesana de Tortosa i Fundació Formació i Treball** (membre del projecte Roba Amiga) que es va signar el maig d'aquest any. En aquest marc **les diferents Càritas parroquials i interparroquials del territori, en contacte i col·laboració amb els respectius ajuntaments**, estan promovent la instal·lació i servei de tractament de roba usada als municipis, apostant d'aquesta manera per un servei amb vessant social.

En total, ja són 19 els contenidors instal·lats a poblacions de la nostra diòcesi: l'Aldea, Deltebre, l'Ampolla, Jesús, Xerta, els Guiamets i Tortosa, a més d'alguna empresa del sector privat que ha volgut sumar-se a aquest projecte. Càritas segueix treballant per poder instal·lar nous contenidors

en els propers mesos a altres poblacions del bisbat de Tortosa.

L'objectiu és facilitar a tots els ciutadans del municipi l'accés als contenidors per dipositar-hi la roba de vestir, de la llar i sabates que ja no es fan servir, a fi que aquesta pugui tenir una nova vida ja sigui a través de la reutilització o del reciclatge.

La roba i sabates recollides als contenidors es portaran a la planta de tractament tèxtil del projecte **Roba Amiga** ubicada a Sant Esteve Sesrovires, per a la seva classificació i la seva posterior distribució en **programes de lliurament social** dirigits a famílies en risc d'exclusió social, la venda a través de la xarxa d'establiments **Botiga Amiga** o bé per al seu **reciclatge**. Cal destacar que el desenvolupament d'aquest programa permet donar feina a més de 110 persones en risc o situació d'exclusió social a Catalunya, les quals, a més de gestionar el procés de recuperació durant la seva

contractació, realitzen també itineraris de formació i acompanyament a la inserció laboral.

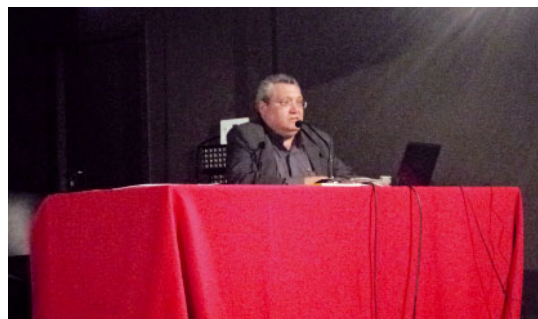
A més a més, com fins ara, se seguirà recollint roba a les dependències de les diferents Càritas que ja comptaven amb el servei de recollida i entrega de roba, per fer lliurament social a les persones més necessitades que s'hi adrecin.

Càritas diocesana

Els sentits ens ajuden a descobrir-nos i a ser descoberts

El dimecres 22 de novembre es reinicià, a l'Espai Patronat, el cicle de conferències del curs 2017-2018 organitzades pel moviment Vida Creixent, a càrrec del seu consiliari diocesà, Mn. Joan Bajo. Com tots els anys, hi col·labora el Consell municipal de la Gent Gran de l'Ajuntament de Tortosa. Igual que el curs passat, les tres xerrades d'aquest any estan emmarcades dintre de «L'art d'envellir integralment». Enguany enfocades des de la vessant dels sentits externs que ens porten a cercar l'espiritualitat dels mateixos: 1) «Veure'ns per escoltar-nos»; 2) «Olor i gust d'un mateix»; i 3) «Carícia del cor».

La primera es titula: «**Veure'ns per escoltar-nos**». Els sentits són les finestres que ens ajuden a sortir del nostre «jo» interior i ens relacionen amb

el que ens envolta, alhora que rebem informació de l'exterior cap a la nostra interioritat i que, en processar-la, ens produeix sensació de benestar o malestar. Aquesta percepció de l'exterior ens apropa a l'estimació. El verb que ens ajudarà a cer-

car aquesta realitat és «avivar», que significa encendre, donar calor, animar, donar color a la vida amb colors més vius i brillants, començar a viure i actuar de manera més diligent.

Les claus per avivar la rehabilitació de l'oïda espiritual serien: l'exercitació de l'escolta activa, intentant no etiquetar ni jutjar el nostre interlocutor. Fixar-nos en l'altre amb «tot el cor» per poder comprendre els seus sorolls i els seus silencis, no fent judicis ni retrets. Gràcies a l'audició rebem la informació. Per escoltar els silencis de les persones grans, d'aquelles que són vulnerables, és necessari escoltar. Avivar els sentits és escoltar per poder captar el món emocional, captar l'essència del missatge i comprendre el seu contingut per acompanyar millor.

En acabar la xerrada, els assistents donaren les gràcies a Mn. Bajo per la seua intervenció, tan interessant pel seu contingut com per la senzillesa en exposar les idees. Si a Déu plau, el dia 21 de febrer ens retrobarem per a la segona xerrada del curs.

Maria Joana Querol

AGENDA

Diumenge 14, Horta de Sant Joan, a les 11.30 h, confirmacions. / El Pelleró, a les 18 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

8. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1S 1,1-9 / SI 115 / Mc 1,14-20]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg. a Brusel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. ■ Dimarts [1S 1,9-20 / SI: 1S 2-7 / Mc 1,21-28]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Bassilissa, esposos màrtirs; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. ■ Dimecres [1S 3,1-10.19-20 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de

Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dijous [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1,40-45]. **Urgell:** □ Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, preveres dominicans.

12. ■ Divendres [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant An-

toni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Dissabte [1S 9,1-4.10b.17-19;10,1a / SI 20 / Mc 2,13-17]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumer-sind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1S 3,1a.3b-10.19 / SI 39 / 1C 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

Baptisme del Senyor

COMENTARI

De les fonts baptismals neix l'únic poble de Déu

El profeta parla com un venedor que pregona mercaderia excel·lent: «aigua» de la roca d'on el Senyor la feu brollar (Dt 8,15s); «pa» del mannà amb què Déu alimentà el seu Poble (Ex 3,8s); «llet» de la Terra que regalima llet i mel (Ex 13,5); «vi» de la vinya del Senyor, símbol de la salvació que Déu ens dona.

Amb aquestes experiències, per què malgasteu els guanys en menjar que no satisfan? Veniu a mi i us saciaré de vida. Perquè he fet Aliança amb el meu elegit, David.

El Senyor és a prop; cerqueu-lo ara que es deixa trobar.

Però a la vegada també és lluny perquè els meus pensaments no són els vostres i el vostre camins no són els meus.

Tot i això, la paraula que surt dels meus llavis no tornarà sense haver fet el que Jo volia.

A 1Jn hi ha paral·lelisme entre «tothom qui creu que Jesús és el Messies» i «tothom qui estima».

El motiu i motor per estimar els altres és l'amor de Déu. Cada fill de Déu és un vencedor del món perquè la fe és la victòria que ha vençut. Una fe centrada en Jesucrist, vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang.

Jesús no necessita rebre cap baptisme de conversió per al perdó dels pecats (Mt 3,14).

Però el Fill de Déu que planta la Tenda enmig nostre (Jn 1,14) es posa a la fila dels qui s'han de convertir: *callia que el Gran Sacerdot es fes en tot semblant als germans* (He 2,17).

La missió del qui és «veu que crida en el desert» és preparar la del qui ve després: neix sis mesos després, comença el Ministeri quan ja pensaven si Joan no fora potser el Messies (Lc 3,15).

A la Bíblia el cel és també la volta que separa el món dels homes del món de Déu. Així el cel esquinçat indica que s'obre la comunicació amb Déu.

El testimoni definitiu és el Pare dient «Aquest el meu Fill, el meu Estimat: en Tu m'he complagut»; completa la presència trinitària l'Esperit Sant baixant cap a Ell com un colom.

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assetegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridaràs una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat. Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.

► Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden.

El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

(Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.» Per aquells dies Jesús vingué des de Nazaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor:

«Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclínad vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo hice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorifica. Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuando dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes. Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo.»

► Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. Sacaréis aguas con gozo de las fuentes del Salvador.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo». Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco.»